

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 336/2015
10.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у правној ствари тужилаца З.О. из Р., чији је пуномоћник З.Ј., адвокат из С.П., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Д.Р., адвокат из Б., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1606/14 од 02.12.2014. године, у седници одржаној 10.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1606/14 од 02.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији П1 364/11 од 27.02.2014. године, у првом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број 118-91 од 10.05.2011. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број 3305/268 од 03.07.2006. године са анексом уговора о раду број VI 112-03-795/08-1 од 21.05.2008. године, те да се наложи туженом да тужиоца врати на рад и распореди га на послове инкасанта на наплатној станици И., као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 123.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1608/14 од 02.12.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови Судска јединица у Инђији П1 364/11 од 27.02.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 ... 111/09), која се

примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код туженог на основу уговора о раду број 3305/268 од 03.07.2006. године, анекса уговора о раду од 12.04.2007. године, те анекса уговора о раду број 112-3-795/1 од 21.05.2008. године, којим је одређено да престају да важе сви претходни анекси уговора. Радио је код туженог на радном месту инкасанта.

Оспореним решењем тужиоцу је, као инкасанту на наплатној станици „И.“, отказан уговор о раду број 3305/268 од 03.07.2006. године са анексом уговора о раду број 112-03-795/08 од 21.05.2008. године, због учињених повреда радне обавезе вршења наплате путарине по магнетној картици у затвореном систему наплате супротно прописаној процедури рада и дужностима инкасанта из Правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта. Ово стога што је тужилац, учинио бројне повреде радних обавеза, ближе описане у оспореном решењу. Тако је тужилац, између осталог, 09.01.2011. године, 11.01.2011. године и 21.01.2011. године, супротно прописаној процедури, од учесника у саобраћају који нису имали новца да плате путарину за возила, узео изјаве и попунио формуларе, а да претходно није утврдио идентитет ових лица увидом у личну документацију. Поред тога, тужилац је, 17.01.2011. године и 21.01.2011. године, у означеним временским периодима, гасио светло у кабини у којој је радио, чиме је ометао рад видео надзора. Такође је тужилац, дана 21.01.2011. године, од учесника у саобраћају у возилу регистрованог на територији Републике Србије, који није имао динаре да плати путарину, узео евре, противно поступању које је прописано Правилником о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта, који је био на снази у време овог догађаја.

Тужилац је пре доношења оспореног решења благовремено писмено упозорен на постојање разлога за отказ уговора о раду, а о томе је обавештен и синдикат туженог.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је оспорено решење о отказу уговора о раду законито, а тужбени захтев за поништај истог неоснован.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/2005, 61/2005 и 54/2009), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то: ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду.

Поступање са лицима – учесницима у саобраћају – која нису имала новац за путарину супротно је одредбама члана 21-4.2.2.14. Правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта број 953-7927 од 07.06.2010. године. Гашење светла у кабини супротно је одредбама члана 67. наведеног правилника. Наплата путарине возилу које није регистровано ван територије Републике Србије у еврима је поступање противно одредбама члана 8. став 2. наведеног правилника.

Пошто је утврђено да је тужилац учинио наведене повреде радних обавеза утврђених општим актом туженог, имало је места доношењу оспореног решења, након поступка спроведеног у складу са законом.

Врховни касациони суд је ценио наводе ревизије, па је нашао да су исти неосновани. Супротно наводима ревизије, према стању у списима, а што је и образложено првостепеном и побијаном пресудом, чињенично стање у овој правној ствари, утврђено је на основу оцене свих изведених доказа, а не само увидом у снимке који потичу из видео надзора. Остали ревизијски наводи представљају понављање навода који су већ истицани у жалби против првостепене пресуде. Ове наводе је другостепени суд правилно оценио као неосноване, дајући за ту оцену јасне и потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

На основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**